

CHRISTO-

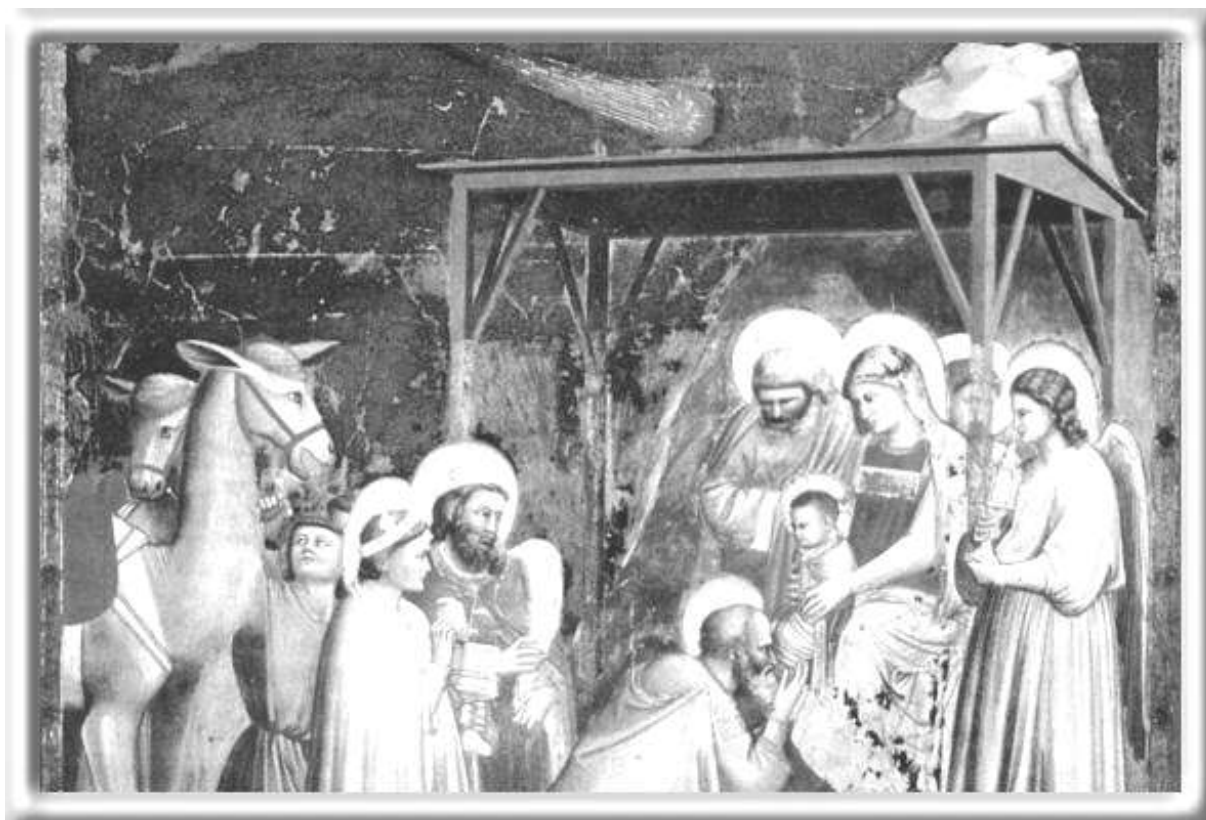
A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja

ingyenes kiadvány

XVII. évfolyam, 6. szám

PHOROS

2010. karácsony

„Küszöbön áll a nap, az az egyetlen nap az évben, mely hivatalosan is a szereteté. Háromszázhatvanöt nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé, munkádé, és a szereteté csupán egyetlen egy, s annak is az estéje egyedül. Pedig hidd el, Ismeretlen Olvasó, fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a szereteté, s egyetlen csak a többi dolgoké, s még annak is elég az estéje.”

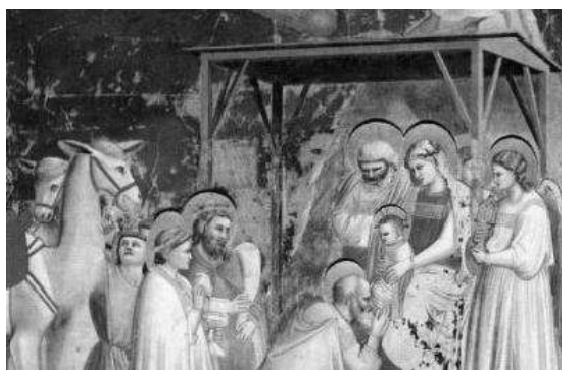
Wass Albert

*Mindenkinek nagyon áldott karácsonyt és boldog új évet kíván
a Christophoros szerkesztősége, illetve a gyülekezet elnöksége!*

Ha eljön a tökéletes...

(Karácsonyi áhítat a presbiterek istentiszteletén)

Ha azonban elérkezik a tökéletes, ami töredékes, az véget ér. Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyerek, úgy gondolkoztam, mint a gyerek, úgy ítéltam, mint a gyerek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyerek szokásait. Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem mindent, ahogy most engem ismernek. Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Pál sokszor használja a *tökéletes* kifejezést. Az egész Bibliában 59-szer fordul elő ez a szó vagy valamelyik származéka, ebből 15 alkalommal Pálnál. (Nála csak a Zsidókhoz írt levél szerzője tartja fontosabbnak, aki egy levélen belül 13 alkalommal említi.)

Ennél többször csak a reklámok említik a tökéletességet: tökéletes a tisztaság, tökéletesek a fogak, az autók biztonsága, a gyermekeink álma, a reggeli kávénk... A TV-t nézve egy ilyen tökéletes világba csöppenünk bele- és nem is értjük, hogy lehetünk benne ennyire kócosak, náthások, morcosak, lyukas fogúak, egyáltalán: ilyen félresikerültek. Az anyák megtudják, hogy hány hónapig szoptat egy tökéletes anya- és ha az ő tejük hamarabb elapad, az azt jelenti, hogy ők tökéletlen anyák. A munkában állók megtudják, hogy egy tökéletes munkaerő ingje este is olyan, mintha épp abban a pillanatban jött volna a vásárlásból- és ha egy-egy nehéz nap után magunkra pillantva azt látjuk, mind a ruhánk, mind a testünk megviselt, rájövünk, mi nem vagyunk elég tökéletesek. A reklámokból tudjuk, egy tökéletes szülő mosolyogva megcsóválja a fejét, ha a gyerek direkt rosszaságból összekoszolja magát-

1.Kor 13.10-113.

tehát ha ilyen esetben az agyamat elfutja a düh, akkor nem vagyok tökéletes szülő.

A legtökéletesebb azonban, amiért mindent megteszünk: a tökéletes karácsony. Ha a karácsony nem tökéletes, minden el van rontva: kell a gyönyörű fenyőfa, a fahéjas-almás illat, az ajándékok természetesen gyönyörű csomagolásban, közös éneklés, rend a lakásban, a nem odaégett bejgli, a finom hal a vacsorára-és mindennek meg kell lennie december 24-én délután 5 órára. Igazi nagy kihívás! Hiszen mi lesz velünk, ha már karácsonyunk sem tökéletes? Nem véletlen, hogy épp ilyen időszakokban jön sok helyen a kiborulás, jönnek a kétségbeesett veszekedések, a tönkrement esték: mert túl magasra állítjuk a mércét magunk számára, és a tökéletesség vágyának élesen metsző fényében sokkal inkább látjuk és szégyelljük saját tökéletlenségünket.

Ha részesévé leszünk ennek a körnek, félreértjük Pál tökéletesség-fogalmát. Emberre ugyanis Pál soha nem mondja: tökéletes. Csak azt: tökéletesedik. Vagyis azt, hogy minden nap újat kezd, van egy cél, ami felé törekszik, de nem hiszi, hogy már elérte volna. Pál számára a tökéletesedés azt jelenti, hogy nem állunk meg, hogy van merre indulnunk. A jelen gyarlóságai, hiányai, személyes bűneink az ő számára nem bénító hatalmak, hanem az az alap, ahonnan elrugaszkozhatunk. A tökéletesség az ő számára nem tény, hanem cél. Vándorok vagyunk, és még nem érkezünk meg a tökéletességbe.

Miért hisszük, hogy ha 364 napon át képtelenek vagyunk tökéletesek lenni, épp ezen a napon azokká leszünk? És miért hisszük, hogy a közénk lépő Istennek tö-

kéletes emberekre van szüksége, akik fogadják? Saját tökéletlenségünk felismerése nem fásult beletörődést jelent, hanem annak elfogadását, akit Isten is elfogad. Miért tesszük ilyen elviselhetetlenül magasra a mércét magunk és mások számára?

A régiek nálunk jobban tudták ezt. Mintegy másfél évtizede jártam egy templomban, amit készakarva aszimmetrikusan építettek, jelezvén, hogy amit ember épít, az soha nem lehet tökéletes. A zsidó esküvő része a pohár-, illetve a tányértörés, hogy ezzel is emlékeztessék magukat rá: itt a Földön nincs tökéletes ünnep, töredékességünk emberlétünk szerves része. Ki tudja, nem kellene-e nekünk is egy megégett sütit, egy csalén álló karácsonyfadísz is megtartanunk figyelmeztető jelként, emlékeztetőül, hogy most töredékes az ismeretünk- önmagunkról és az Istenről szóló ismeretünk is. (Bölcsőbb családoknál erre nem kell külön figyelni, az odaégett deszszert, az eltört karácsonyfadísz úgyis része lesz az ünnepnek...)

Másrészt Pál a tökéletesség szót mindig Istennel és Krisztussal kapcsolatban említi. Ő a tökéletes, és Ő tesz tökéletessé. Amikor emberre mondja, hogy tökéletes, az soha nem azt jelenti, hogy erkölcsileg feddhetetlen, hanem azt, hogy Krisztus által elhívott, Jézus közösségének tagja.

Jó lenne Páltól eltanulni ezt a bölcsességet, a cinizmus nélküli szembenézést azzal, hogy egyedül az Úr a tökéletes. Mennyi nyomasztó élménytől, fagyos-görcsös karácsonyi vacsorától menekültek volna meg sokan, ha tudják: a tökéletesség nem feladat, hanem ajándék! Mennyivel nagyobb öröm a tökéletességet Istentől várni, mint magunkból és másokból erőszakkal kicsikarni!

Pál erre a várákosásra olyan hasonlatot használ, amelyet mindannyian magunknak tudhatunk: a gyermek és a felnőtt képét. A gyermek nem tudja, milyen lehet felnőttnek lenni. A világ nagy és idegen számára, amiben érzi maga kicsinységét és tudatlanságát. De egyszer mindannyian

felnőttünk, túl vagyunk a tanulmányokon, megértettünk sok mindent, ami annak idején homályos volt. Hasonló módon mondja Pál- amit most tökéletlenségünkben nem látunk, nem értünk, egyszer majd Benne meglátjuk.

Várákosásunk nem hiábavaló: bár gyermekkorunkban alig győztük kivárni, hogy felnőjünk, ma már tudjuk, a remény nem volt fölösleges. Ugyanígy nem hiábavaló az a reménységünk sem, hogy egyszer Isten teljességét, tökéletességét fogjuk meglátni. Erről a biztos reményről szól adventünk, erről keresztyénységünk: nemcsak a jelen töredékesességét, hanem a jövő teljességét is.

Ne haragudjunk hát magunkra, ha nem vagyunk tökéletesek, és így nem tökéletes ünneplésünk sem! Hiszen épp ezért van szükségünk az Ő eljövételére. Nem hiszem, hogy esendőségünk az öröm forrása kellene, hogy legyen, de azt sem, hogy szembesülve vele meg kell vetnünk önmagunkat. Karácsony csodája éppen az, hogy Isten ezt a tökéletlenséget, emberlétünknek töredékességét vette föl magára- kócoságával, félresikerült ünnepeivel, elrontott ételleivel és életeivel együtt. Az igazi ajándék az, hogy mindezt a töredékességet Isten kezében tudhatjuk, és így szentelődhet minden az Ő teljességében. Ámen.

Hegedűs Attila

Az igazi szeretet

Az 1 Korinthus 13. karácsonyi változata

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópolyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házu-kért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő aszalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Boldog Karácsonyt!

Ismeretlen szerző

Hol van az öröm forrása?

Lelke mélyén az ember el nem múló öröme vágyik. Amikor ennek forrását keresi, Valakire talál. Ha ez a Valaki ember, akkor valamiért rendszerint csalódik. Ha tovább keres, Krisztusra találhat, mint Szent Pál, és sokan mások.

Ajándék! Annyira szép ez a gondolat: minden, ami van a Földön, minden Isten ajándéka. A szép kék ég, a két kezünk, az élet maga, minden - minden Isten ajándéka.

Olyan jó ezzel a hittel nézni a körülöttünk lévő dolgokat, személyeket, mindent. Végül is, lehetne fekete és fehér a világunk, mint a régi televíziókban, akkoriban úgy is megértettük a filmeket. De milyen szép, hogy Isten irántunk való túlárado szeretetében megajándékozott a színek világával.

És gondoltál az ízekre? Végülis lehetne csupán két-háromféle íz: - „saláta és retek,

összátok be!” - mondhatta volna az Isten. Ha te elmész valahova látogatóba, és ott hatfogásos ebéddel várnak, az egyet jelent azzal, hogy fontos vagy nekik, szeretnek téged. A mi Urunk Istenünk hányféle gyümölcscsel, zöldséggel, ízzel fogadott születésedkor? Nincs az autónál vanília meg kakaós üzemanyag, egyetlen fajta üzemanyag van, és az autó milyen jól megvan veled! Túlárado szeretetében elhalmoz a Teremtőnk ajándékaival, azt akarja, hogy jól érezzük magunkat ezen a földön. Maga a lét is ajándék szeretetből!

Aztán ott vagy te magad: Csodáld meg a kezedet, ahogy fogsz, vagy simogatsz, ahogy kenyeret szelsz, írsz, vagy keményen dolgozol. Kezed Isten szép ajándéka. A lábad, melyen jársz, szaladsz, futballozol, és úszni is tudsz vele, ajándék, ingyen

kaptad. A szíved! Egyik gyermekemnek születési rendellenessége volt az egyik szívbillentyűjével. A sikeres műtét két és félmillió forintba került. Az én szívem, mind a négy billentyű, szépen csendben dolgozik negyvenhét éve, csak a négy billentyű tíz millió forint. Ajándék, semmit sem adtam érte.

Olyan jó dolog azt tudni, hogy amikor még meg sem születted, akkor Isten kiválasztott egy lányt vagy egy fiút, és elkezdte formálni, alakítani, szépíteni, hogy neked adja ajándékba. Igazából Isten teremthette volna valamennyiünket ugyanarra a kaptafára. Vagy csinálhatott volna 2-4 kaptafát: egy szőkét, egy barnát, egy feketét. Minek komplikálni? De minden ember más. Mindenki a maga módján egyetlen, és csodaszép. Isten így látta jónak, nagylelkűségében legyen áldott az Ő jósága. A bőség gazdagsága!

Jó dolog ajándékot kapni!? Olyan jó dolog úgy nézni a másokra, hogy ő számomra Isten ajándéka, áldása, simogatása. Isten nagyon szeretne téged boldoggá tenni, és ezért megajándékoz a kedveseddel, menyasszonyoddal, feleségeddel. Isten legcsodálatosabb ajándéka a te kedvesed, menyasszonyod, vőlegényed, ki elfogad, értékkel, és boldoggá tesz.

Persze fontos tudni, hogy nemcsak a másik ajándék számomra, hanem én is ajándék vagyok számára. Ül le, és tudatosan érezd magad ajándéknak, áldásnak. Isten annyira szereti a te kedvesedet, annyira akarja az ő boldogságát, hogy megteremtett téged. Te vagy a válasz a társad kérdéseire, értelme a reggeli kelésének, munkájának. A te simogatásod, Isten hálája jóságáért, becsületos tiszta életéért. Ül le a szobádba, és éld át ezt az érzést. Te nem

egy sodródó falevél vagy, egy értelmetlen seb ezen a földön, hanem áldás és ajándék.

Gondolkozz el, vajon a léted valóban Isten áldása a másik számára? Tedd fel a kérdést: „Valóban ajándék vagyok a másik számára? Ez a mai napom, ez a mondat, amit mondtam, ez simogatás volt? Egy kedves ölelés? Áldás? Gyógyír a másik sebére? Meleg tavaszi eső, napfény, mely virágbomlásra indítja a társamban a félénk rügyeket?” Isten egészen biztos senkit nem azért teremtett, hogy átok legyen, nehézség vagy keserves botrány ezen a földön. Az Úr azt szeretné, hogy mindannyian a magunk módján családunk, népünk, nemzetünk, egyházunk számára az ő áldása, ajándéka, szeretetének a jelei legyünk. Legyél azzá, amiért születted, merd vállalni önmagad, és boldog leszel!

Böjte Csaba testvér

Betlehemes játék

(A 2010. december 19-én a gyülekezeti gyermekkarácsonyi ünnepségen előadott játék szövege)

Szereplők: Betlehemes, evangélista, 1. Pásztor, 2. Pásztor, 3. Pásztor, Öreg, Bojtár, 1. Angyal, 2. Angyal, Mária, József

Betlehemes: Szabad-e bejönni ide Betlehemmel'

(Bemennek a szobába, a Betlehemet leteszik az asztalra vagy a földre.)

Evangélista: Ebben az időben történt, hogy Augustusz császár rendeletet bocsátott ki, hogy az egész földkerekséget számlálják össze. József is felment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy feljegyeztesse magát Máriával, a feleségével együtt, aki áldott állapotban volt. Ott tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje Mária megszülte egyszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson. Pásztorok tanyáztak a vidéken kinn a szabadban, és éjnek idején őrizték nyájukat.

Bojtár: Már két hete, vagy három, Öregapánkat várom.
Nézd csak, ott jön! Jól látom?

Öreg: Tüdős, májas, huppantós jóestét!
No, öcsém, van-e hibám vagy károm?

Bojtár: Ha a nyáját én vezetem, nincs ott semmi veszedelem.

1. Pásztor: Hány az óra, Öreg?

Öreg: Háromfertály ződre, feküdjünk a földre!
Az Öregnek kicsi kell, alig iszik – bukik fel.

(Lefekszenek mind és alszanak, halkan szuszognak. Az első pásztor lassan sétál, örködik.)

1. Pásztor: Juhászim, pajtásim, de elaludtatok, ennél a nagy nyájnál egyedül hagyatatok!
Mind úgy alszik, mint az összeesett duda, ilyen hideg éjjel talán nem is

csoda. (Megáll, figyel)
Milyen szép ma Betlehem, fényességet lát szemem...
Egy szép csillag amint száll, rozzant pajtánál megáll.
(ének: Mennyből az angyal...)

1. Angyal: Glória!

1. Pásztor: Ejnye, pajtás, angyal szól tán?

2. Pásztor: Persze, hogyne, a kolbász kukorékol a kéményben !

2. Angyal: Glória!

1. Pásztor: Hallod-e, pajtás! Azt mondja: gomolyai!

3. Pásztor: Gomolya? Ó, ha kettő-három tarisznyánkba gurulna...

Angyalok: Glória! Glória!

1 Pásztor: Az áldóját... Ébredjetek, ébredjetek!

(Megrázza a többi pásztor, akik az Öreg kivételével felkelnek.)

2 Pásztor: Ki vagy te?

1 Angyal: Égből küldött engem Isten, hogy az örömhírt hirdessem, hiszen ma megszületett, ki megjövendöltetett!

3 Pásztor: (álmosan) Ej, mi dolog ez, ej, mit jelent ez?

2 Angyal: Új örömet mondunk nektek, kik itt jelen vagytok, megszületett.

Betlehemben a ti Megváltótok!
Rossz istállóban, szalmában, jászolban fekszik a Messiás ebben a nagy fagyban.

Pásztorok: (ébresztik az Öreget)

Kelj fel. Öreg, indulás, vár minket a Messiás!

Öreg: (felül, bosszúsan)

Kúrátéra, bakatéra, élheterlen gyurgyóka, babsze kokassa, mit kurjongatsz a fejem fölött, miért nem hagysz már aludni?

3 Pásztor: Csapófát az Öreg alá!

Öreg: Csapófát a nagyapátok térgye alá!
Fel bír még az Öreg a maga erejéből is állani.

1. Pásztor: Ne féljen kend, Öreg, velünk van az Isten!

Öreg: Nem is félek, csak.... a szívem nagyon remeg.

2. Pásztor: Jöjjön, Öreg, Betlehembe!

Öreg: Hová, Debrecenbe?

3. Pásztor: Nem, Öreg, Betlehembe, a kis Jézuska imádására.

1. Pásztor: Elég már! Mit vigyünk a kis Jézusnak ajándékul?

2. Pásztor: Egy bárányt, egy sajtot!
Ilyen szegény pásztoroktól elég leszen, elég leszen,
Talán még egy aranyból is többet leszen!

Evangélista: Miután az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így biztatták egymást: „Menjünk hát Betlehembe, hadd lássuk a történeteket, amiket az Úr hírül adott nekünk.” Gyorsan útra keltek és megtalálta Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet.
(Ének: Pásztorok, pásztorok... Közben a pásztorok a Betlehemhez mennek.)

3. Pásztor: Bárányt vivő jó társam, menj be te csöndben amint lehet, tiszteljed,
térdféltással köszöntsed, kérj áldást nyájunkra, malasztot magunkra a kis Jézustól!

Bojtár: Rossz a Jézus kis csizmája,
sír a ködmöne ázik, fázik,
megveszi az Isten hidege.
Hogyha volna kiscsizmám,
Jézuskának odadnám.
Báránybőrös ködmönkémmel jól betakarnám.
Akkor hozzám hajolna,
talán meg is csókolna.
Boldogabb a széles földön senki sem volna.

Öreg: (közel hajol a Betlehemhez)
Hé, te, mi az a nagy fényes?

1. Pásztor: Gyertyavilág, Öreg.

Öreg: Hát az a gyapjas?

2. Pásztor: Kisbárány, Öreg.

Öreg: Hét az a nagyfűlű?

3. Pásztor: Kis számár. Öreg.

Öreg: Hát a kis Jézuska, hol fekszik?

1. Pásztor: Ott fekszik a jászolban. Nézzen bele jól!
(A pásztorok odatérdelnek a Betlehem elé.)

3. Pásztor: Vedd le pásztor, a bundád,
takard be a Jézuskát,
mert nincs neki bundácskája,
ázik, fázik lábacska.

1. Pásztor: Édes kis Jézuskám, még csak takaród sincs!
Szeretettel adom ajándékul neked kopott pásztorszűröm,
én majd az éjszakát nélküle is tűröm!

2. Pásztor: Édes kis Jézuskám, egy kis bárányt hoztam,
az alomból szépnek leginkább ezt tudtam!

3. Pásztor: Én is neked adnám kerek kis sajtocskám,
de az út hosszú volt, s lukas a tarisznyám.
Talán elvesztettem, esetleg megettem?
Amíg ideértem, biz' elfelejtettem!

1. Pásztor: Mit adj neki? Ne törd fejed!
Fejd a kecskét, hozzál tejet!

Mária: Köszönöm pásztorok,
köszönöm tinetek,
s kívánom: a mennyben örvendezhessetek,
a mennyben mindnyájan jutalmat nyerjete,
s ott örökké tartó örömben éljete.

József: Köszönjük, fiaim, szép ajándékokot,
Isten jutalmazza minden fáradságot,
adja meg orcáját örökké látnotok!

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (reformáció – karácsony)

Örömmel jelentjük, hogy a templomi gyűjtés során a vörösiszap áradás károsultjainak megsegítésére több mint hatszáz ezer forintot tudtunk átadni.

Reformáció ünnepén az esti közös protestáns istentiszteletünkre a templomunkban került sor Dr. Vladár Gábor református lelkész, teológiai rektor szolgálatával.

November 1-jén megható élményt jelentett az ökumenikus megemlékezés a Székely Kapunál, este pedig Mozart Requiem-jének meghallgatása a templomunkban.

November 2-án presbiteri ülésünk volt a nagyteremben.

November 4-én a Hittudományi Egyetem konferenciáján többen is részt vettünk.

November 7-én a Győri Advent Kórus tartott egy színvonalas jótékonyági zsolttár-koncertet a templomunkban az iszapkárosultak javára, amelyen a jelenlévők létszámához viszonyítottan nem várt komoly bevételt adhattunk át Kolontár község jegyzőjének.

November 9-én a Luther Szövetség soron következő nagytermi ülésén Bolba Márta VI. évfolyamos teológushallgatónk a Gusztáv Adolf külföldi ösztöndíjas évéről számolt be.

November 10-én LMK volt Farádon, amelyet egy egyházmegyei presbiteri ülés is követett – ennek első sorban az egyházmegyei püspök-jelölés volt a feladata.

November 11-én külföldi támogatásból származó defibrillátoroknak a kórházunk kardiológiai osztályának történő átadásán vettünk részt.

November 12-én Gabnai Sándor esperes díjakat adott át a Doborjáni iskolában.

November 13-án Egyházkerületi Közgyűlés volt Győrben a Püspöki Hivatalban, majd délután ugyanott egyházmegyei elnökségek találkozója is volt.

Aznap este Junglingsverein találkozó is volt a nagyteremben.

Hittestvéreink nemcsak a templomi jótékonyági koncerteken vesznek részt, hanem az egyetemi, a vörösiszap áldozatait támogató koncerten is szép számban voltunk jelen november 14-én, amelyen a Juventus Koncert Fúvószenekar szerepelt.

November 15-én megalakult a Nyugdíjasházban a következő ciklusban működő Érdekképviselői ülés, amelynek elnökéül a tagok Gabnai Sándor esperes választották.

November 16-án Gabnai Sándor esperesi értekezleten vett részt Budapesten, az Északi Püspöki Hivatalban, amelyen az egyházi szociológiai kutatásról és a bevezetendő szolidaritási alapról esett szó.

Aznap este Hegedüs Attila igazgató lelkészünk vezetésével és előterjesztésével presbiteri bibliaórát tartottunk a lelkészi hivatalban.

November 19-én Gabnai Sándor esperes tagja lehetett annak a megrendítő élményekkel hazatérő küldöttségnek, akik meglátogathatták a vörösiszap sújtotta Devecsert.

November 19–21-ig a konfirmandusok kis csapatával Hegedüs Attila igazgató lelkész kirándult Kőszegen.

November 21-én, Örökélet vasárnapján a 10.00-i istentiszteletünket az új liturgia szerint végeztük, délután pedig a temetőkápolnában tartottunk istentiszteleteket német és magyar nyelven.

November 24–25-én részt vettünk a Perkovácz-Ház által már évek óta szervezett adventi koszorúvitelen, amellyel a város civil szervezetei meglátogatják és megajándékozzák az egykori soproni vármegye városait mind osztrák, mind magyar oldalon.

November 26-án országos Zsinat volt Budapesten, amelynek legfőbb része az elnök-püspök választás volt. Erre a tisztre Gáncs Péter püspök urat választotta meg a Zsinat, és be is iktatták a Fasori evangélikus templomba a szolgálatába.

Aznap este a Jezsuita teremben többen megjelentünk a KÉSZ (Keresztény

Értelmiségi Szövetség) ülésén, amelyen Kálmán Imre atya adott elő a közéletben való egyházi szerepvállalásról.

Az adventi vasárnapokon a Barkácskőr - Bastelkreis templomi árusítást tartott.

November 28-án délelőtt kis delegációval tiszteltük meg a szomszédos Kismarton evangélikus gyülekezetét, amely aznap temploma felavatásának 75. évfordulóját ünnepelte a Manfred Koch szuperintendens által tartott istentisztelettel és köszöntő megemlékezéssel.

Ezen vasárnap délutánján szűk családi és gyülekezeti körben emlékeztünk meg Harkán a 30 éve elhunyt Gosztola László lelkésztestvérünkről.

November 29-től hétfőnként a magyar bibliaórák idején és helyén adventi estét tartottunk a Nyugdijasházban.

November 30-án Gabnai Sándor esperes kiállítás-megnyitóval egybekötött adventi vendégszolgálatot végzett az Ágfalvi-Sopronbánfalvi Társult Egyházközségben.

December 1-jén többen hallhattuk Sándor Péter zsidó hitközségi elnök előadását a helyi zsidóság történetéről.

December 3-án Gabnai Sándor esperes Győrben a Püspöki Hivatalban részt vett egy gazdasági egyeztető megbeszélésen, amelynek eredményeképpen a következő évre is ugyanazon támogatási források állnak az egyházmegye gyülekezeteinek rendelkezésére, mint eddig, sőt, e lehetőségek most még inkább bővíthettek.

December 4-én Egyházmegyei Presbiteri ülés, majd Egyházmegyei Közgyűlés volt Szakonyban.

Ugyancsak december 4-én Szekeres Adrien művész zenész társai adtak fergeteges belépőjegyes adventi koncertet a templomunkban.

December 5-én óvodásaink szerepeltek a templomban a 10.00-i istentiszteleten kis adventi műsorral. A perselypénzt átutaltuk az óvodának.

December 5-én délután Richl Zsolt hittestvérünk kiállítás-megnyitója volt a Pannónia Med Hotelben.

Aznap délután megérkezett a Mikulás is a gyülekezeti terembe, gyermekeink nagy öröme.

December 8-án az LMK Edvén és Beledben volt.

December 12-én a magyar ifjúság templomi Kirchenkaffe-val látta vendégül az istentisztelet résztvevőit.

December 14. - Sopron Napja - a városi ünnepeken a teljesség igénye nélkül igyekeztünk részt venni vasárnap és a napos napján is.

Decemberben számos városi programon vettünk részt: többek között a városi bizottsági üléseken, városi fórumon, díjkiosztón.

December 17-én délelőtt a Líceum tartotta karácsonyi istentiszteletét a templomunkban, délután pedig az Ipartestületi karácsonyon Gabnai Sándor esperes szolgált.

Aznap este teltházas belépőjegyes Kaláka, Sebő Ferenc és Sebestyén Márta adventi koncert volt a templomunkban: „Szabad-e bejönni ide betlehemmel?” címmel.

December 19-én délelőtt a 9.00-i gyermekistentisztelet idejében a Líceum dísztermében zajlott le az idei gyerekkarácsony a gyerekek műsorával.

Ugyancsak december 19-én délután Gabnai Sándor esperes a Perkovátz-Ház Baráti Kör adventi alkalmán szolgált, Hegedüs Attila igazgató lelkész pedig a városi adventi gyertyagyújtáson.

Aznap délután gyülekezetünk énekkara adott szép adventi egyházzenei áhítatot a templomunkban, amelyen igehirdetéssel Szimon János nyugalmazott lelkész szolgált.

December 20-án délelőtt a Hunyadi iskolai része, délután pedig az óvoda tartott templomi karácsonyi istentiszteletet.

December 21-én délelőtt a Handler Nándor Szakképző Iskola a templomunkban tartotta hagyományosan a karácsonyi ünnepélyét.

Aznap este Rákász Gergely orgonaművész adott sikeres adventi orgonakoncertet a templomban.

December 22-én délelőtt a Balfi utcai Szociális Otthont és lakóit látogattuk meg ajándékokkal. Igei szolgálatot Gabnai Sándor esperes végzett.

Aznap este presbiteri úrvacsorás karácsonyi istentiszteletet tartottunk a

nagyteremben, az alkalom után beszámolóval is a presbiterek számára.

Iskoláinkban is december 21-től kezdődött a téli szünet.

December 23-án a József Attila úti Szeretetotthonban tartottunk úrvacsorai istentiszteletet.

Püspökválasztás a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerületben

Ahogy arról már minden bizonytalanság nélkül Testvéreink, hiszen többször és több fórumon is ezt jeleztük, Ittész János püspök úr rövidesen eléri az egyházi törvényekben előírt nyugdíjkorhatárt, így 2011. júniusában a püspöki szolgálata befejeződik.

A jelenlegi egyházi törvényi szabályozás értelmében 2010. november 1-től elkezdődött a jelölési eljárás, hiszen a 2010. évi IV. törvény, amely módosítja a korábbi 2005. VII. tv. 40 § (3) törvényt, kimondja: *„püspökválasztás esetén a megbízás lejárata előtt nyolc hónappal kezdődik a jelölőbizottság munkája”*.

Az egyházkerületi jelölőbizottság a leendő püspök személyére az ajánlásokat az esperesek közvetítésével az egyházmegyék presbitériumától a törvényben meghatározottak szerint bekérte. (2005. évi VII. törvény 41§.), valamint önállóan és közvetlenül is módja volt jelölni minden egyházközségi választói névjegyzékben szereplő tagnak.

A püspöki tisztre való választhatóság törvényi feltétele egyébként a legalább 15 éves lelkészi, ebből legalább 5 év gyülekezeti lelkészi szolgálat és a be nem töltött 60. életév. (2005. évi VII. törvény 36 § 2. bekezdés).

2010. november 13-án az egyházkerületi közgyűlésen lezárult a jelölés folyamata, amelyet követően a jelöltek a jelölőbizottság két napon belül írásban értesítette, majd december 2-ig kérte a jelöltek a szintén írásos visszajelzésre, hogy a jelölést elfogadják-e. Összesen 11 lelkésztestvérre érkezett jelölés, akik közül végül ketten vállalták a megmérettetést. December 10-ére a jelölőbizottság

A karácsonyi ünnepkörben a hagyományainknak megfelelő és a gyülekezeti újságban is közölt időpontokban tartjuk az istentiszteleteket.

személyes beszélgetésre hívta meg azokat a jelölteket, akik igenlő választ adtak, név szerint:

- Bencze András székesfehérvári lelkész, püspök-helyettes
- Szemerei János kaposvári lelkész, somogy-zalai esperes

A soron következő lépések a püspökválasztásban a következők:

2011. január 8-án lesz Révfülöpön az Oktatási Központban az az Egyházkerületi Rendkívüli Közgyűlés, amelyen a püspökjelölt lista véglegesítésre kerül.

Valószínűleg lesz arra mód, hogy 2011. február második felében vagy március első időszakában a Soproni Evangélikus Egyházmegyénk meghívására a püspökjelöltek az írásos anyagukon túl szóban is bemutatkozhatnak.

Viszont 2011. február 26-án az Egyházkerületi Napon Pápán a püspökjelöltek mindenképpen bemutatkoznak, amelyre *minél nagyobb számban várják gyülekezetünkben is az érdeklődőket*, és nemcsak az e téren való jobb tájékozottság miatt, hanem azért is, mert az egyházkerületi találkozó egyben Payr Sándor jubileumi ünnepség is lesz a 150 éve született egykori neves, hosszú ideig Sopronban élt és szolgált egyháztörténész professzor emlékére.

Az egyházkerületi jelölőbizottság már kiírta a választási fordulót is a 2011. március 17. és 27. közötti időszakra, amelyből – az egyházmegye javaslatára – egyházközségünk elnöksége azt a lehetőséget választotta, hogy 2011. március 20-án, vasárnap 10.00-kor az istentiszteletet megelőzően egyházközségi közgyűlés keretében tartjuk meg a helyi

püspökválasztási fordulót, amelyen minden választói névjegyzékünkben szereplő testvérünk szavazhat.

Amennyiben az istentisztelet elején megtartott egyházközségi közgyűlési választást követően az derülne ki, hogy egyik jelölt sem kapta meg gyülekezetünkben a leadott érvényes szavazatok több mint 50 %-át, vagyis teljes szavazategyenlőség lenne a két jelölt között, akkor előzetesen és feltételesen meghirdetett pótközgyűlést tartunk még aznap a 10 órai istentisztelet után – remélve, hogy az viszont már eredményes lesz.

Egyházközségünk választási eredményéről legkésőbb 2011. március 31-ig kell beküldenünk a hivatalos értesítést az egyházkerületi jelölőbizottságnak. Egyébként gyülekezetünk a nagy egyházkerületi összesítésben két szavazattal bír a két beiktatott parókus lelkész számának megfelelően.

Amennyiben a választás első területi fordulója érvényes és eredményes lesz, tehát egy jelölt megkapja a leadott gyülekezeti szavazatok több, mint a felét, akkor 2011. április 16-án az Egyházkerületi Közgyűlésen Celldömölkön már várhatóan kihirdetésre kerül a megválasztott új püspök neve.

Amennyiben az első forduló sikertelen lenne, vagyis a két jelölt között teljes szavazategyenlőség lenne az összesítés után, akkor újabb egyházközségi közgyűlési választási fordulóra lesz szükség, 2011. április 29. és május 8. között. Reméljük, erre tényleg nem kerül sor; amennyiben mégis, úgy a május 1-jei 10 órai istentiszteletünket választással „ünnepelhetjük”.

Mindenesetre a lehető legrosszabb verzió szerint is május második felére meglesz az új püspökünk neve, akinek ünnepélyes beiktatására 2011. június 25-én kerül sor vagy 14.00, vagy 15.00 órai kezdettel Győrben, az Öregtemplomban.

Összeállította: Gabnai Sándor, lelkész, esperes

Biczó Ferenc emlékére: tíz éve hunyt el a nyugdíjas lelkész

Rábcakapi lelkésze volt, azonban nyugdíjba vonulásakor felesége súlyos betegsége is érlelte benne az elhatározást, hogy ott kell hagynia Rábcakapit, gyülekezetét. Sopronba költözött, gyermekei közelébe. Felesége nem sokkal ezután meghalt, Feri bácsinak vigasztalást jelentett az is, hogy leánya, Katalin kis leányával együtt vele lakott. A nyugdíjas kollégát bármikor felkérhettük egy-egy szolgálatra, mindig szívesen elvállalta, így például adventi, böjti időszakban tartott egy-egy igehirdetést.

De más segítséget is jelentett, amikor megbízást kapott a gyülekezet pénztárosi funkciójának napi négy órában való ellátására. Fontos tennivalója volt a hivatalban az egyházfenntartói járulékok, adományok átvétele, temetések jelentésénél a sírhelyek kijelölése és az ezzel kapcsolatos költségek átvétele, a könyvelés elvégzése, évenként számadás és a költségvetés

összeállítása. Feri bácsi mindezeket a munkákat hűségesen és pontosan végezte, amíg egészségi állapota bírta. Erejéből lassan már csak sétatakra futotta. De mindenkori szelídsége és alázatossága megmaradt. Amikor egyik iskolából a másikba sietve hittanórára a Széchenyi téren találok vele, és rövid időre megálltam beszélgetni a padon pihenő idős lelkésztestvérrel, a végén csak ennyit mondott: „Köszönöm, hogy időt szakítottál rám sok tennivalód között.” Köszönöm Feri bácsi, hogy Te pedig imádkoztál értem, értünk is!

Nemcsak olvasta a Bibliából ezt az ígét, és hirdette lelkészként a gyülekezetnek, hanem megélte családi körben és az emberek közösségében. Jellemezte életét nemcsak alaptermészeténél fogva Jézusnak ez a boldogmondása: „*Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.*” (Mt 5,5)

Szimon János

Együtt munkálkodás

Ismét eltelt egy negyed esztendő, amit együttmunkálkodással töltöttünk. Minden pénteken, esetenként kedden is azért dolgoztunk együtt, hogy az adventi vásárra készüljünk. Kis csoportunk életkora okozott némi meglepetést, a legfiatalabb még öt éves sincs, a legidősebb korát pedig tiszteletből nem áruljuk el.

Nagyon jó hangulatban töltöttük ezeket az órákat, több testvérünk (mivel az időpont nem volt mindenkinek megfelelő) néha csak egy-egy negyedóra jött el.

Hálás szívvel mondunk köszönetet azoknak a testvéreknek, akik velünk együtt dolgoztak, valamint azoknak is, akik csak a vásárra hozták be elkészített portékáikat. Megköszönjük azt is, hogy a kitűzött cél érdekében megtiszteltek bennünket pénzügyeikkel is. Hálás szívvel köszönünk mindent! (Természetesen a vásárlást is, hiszen anélkül nem értünk volna célra.)

Szeretettel:

A BarKácskör/Bastelkreis tagjai

Einwohnung

Die zentrale Geschichte des Alten Testaments ist die Herausführung der Israeliten aus der Knechtschaft in Ägypten. In dem Zusammenhang heißt es im 2. Buch Mose, dass Gott „herniedergefahren“ ist, um die Israeliten „aus der Ägypter Hand“ zu erretten und sie in „ein gutes und weites Land“ herauszuführen (2 Mose 3,8). Gott fährt hernieder, um Menschen aufstehen zu lassen und ihnen den Weg in die Freiheit zu öffnen und zu bahnen. Gott fährt hernieder, damit Menschen hochkommen. Das ist ein Grundzug göttlichen Wirkens, der die ganze Bibel durchzieht.

Im Judentum, unserer Mutterbeziehungsweise Schwesternreligion, spricht man von der Schechina, der Einwohnung Gottes in der Welt, „speziell an bestimmten Orten ... , im Tempel, beim Volk oder auch bei Einzelnen“. Gott zieht es in seine Welt; wieder und wieder zeigt er seine Gegenwart, lässt Menschen spüren, erfahren, erkennen: er ist da, er ist nah. „Wo Gott ist, da ist Leben“, so hat Leo Tolstoi einmal kurz und bündig formuliert. Ja, wo Gott ist, da öffnen sich Wege in die Zukunft, da blüht Leben auf. Gott zieht es zu seinen Menschen wie es einen Liebenden zu denen zieht, die er liebt. So erlebt, so erfährt es auch grundlegend Israel; es wird zum Gottesvolk aus göttlicher Liebe heraus. „Und ich will unter

euch wandeln und will euer Gott sein, und ihr sollt mein Volk sein“, so drückt es ein Wort aus dem 3. Buch Mose aus (3 Mose 26,12). Die Aussage ist eine klassische Formulierung der sogenannten Bundesformel. Gott erwählt sich Israel als sein Volk, und Israel soll in der Folge zeigen, dass es heilig, sprich: zu Gott gehörig ist, dass es zu dem einen Gott gehört, der als Befreier, als Retter herniederfährt und unter seinem Volk wandelt, ihm Wege bahnt und Leben aufblühen lässt.

Selbstkritisch legt Israel im Alten Testament davon Zeugnis ab, dass es so manches Mal auf seinem Weg, in seinem Leben Gott vergessen und sich von ihm abgewendet hat. Aber noch bedeutsamer ist die Erfahrung: Gott vergisst sein Volk nicht; er hat eine unsterbliche Liebe in seinem Herzen, und so wendet, so neigt er sich seinem Volk stets neu spürbar, erfahrbar, erlebbar zu. Wieder und wieder wird die Schechina, Gottes Einwohnung bei seinem Volk, in seiner Welt spürbare Wirklichkeit.

Wir als Christen sehen in Jesus eine solche Schechina, eine solche Einwohnung Gottes bei seinem Volk. Im Blick auf das Kommen Jesu heißt es im Lobgesang des Priesters Zacharias im Lukasevangelium: „Gelobt sei der Herr, der Gott Israels! Denn er hat besucht und erlöst sein Volk“ (Lk

1,68). Unter den vielen Liebesbeweisen Gottes Israel und der ganzen Welt zugute, sehen wir in Jesus einen weiteren, den größten: Gott selbst wird Mensch; in Jesus schlägt er ein neues Kapitel seiner Liebes- und Rettungsgeschichte auf, von der, ausgehend von Israel, die ganze Welt ergriffen wird. Durch Jesus macht sich der rettende und befreiende Gott Israels allen Völkern bekannt. Und so heißt es von den an Jesus als Messias, als Christus Glaubenden, dass auch sie Gottes Volk sind. Mit einem Wort aus dem 1. Petrusbrief gesprochen: ihr seid „das Volk des Eigentums, dass ihr verkündigen sollt die Wohltaten dessen, der euch berufen hat von der Finsternis zu seinem wunderbaren Licht“ (1 Petr 2,9).

Mit Blick auf Advent und Weihnachten werden in diesen Wochen Transparentbilder gebastelt. Sonnen- oder Kerzenlicht scheint, leuchtet hindurch und bringt die Darstellungen zur Geltung. Die Transparentbilder schaffen eine schöne Atmosphäre, eine gute Stimmung. In solcher Weise mögen auch wir Menschen als lebendige Bilder für Gott transparent,

durchlässig sein. Seine Wohltaten sollen auch durch unser Leben in die Welt hineinstrahlen.

In Jesus unterstreicht und besiegelt der Gott Israels, dass es ihn aus Liebe zu uns hinzieht. Er kommt, um uns zu befreien von Lieblosigkeiten zu einem neuen Leben, das ausstrahlt: wir gehören zu Gottes Volk; er kommt, um uns einen Weg zu bahnen aus finsternen Tälern, ja selbst aus der Nacht des Todes ins Licht, schließlich in den Lichtglanz der himmlischen, der ewigen Welt hinein. An Jesus, an Gottes eigener Einwohnung und Menschwerdung in ihm, können wir ablesen, wie sehr ihm an uns gelegen ist. In Jesus setzt er ein neues Zeichen des Bundes mit seinem Volk und der ganzen Welt. Wir können an Jesus neu sehen, durch Jesus neu erfahren: Gott meint es gut, unendlich, unsterblich gut mit uns. Das mögen wir in der Nachfolge Jesu lichtbringend, heilbringend mit Wort und Tat in die Welt hineintragen; transparent mögen wir sein für den rettenden und befreienden Gott, der uns „berufen hat von der Finsternis zu seinem wunderbaren Licht“.

*Herzliche Segensgrüße
zu Weihnachten und zum neuen Jahr
Ihr/Euer Volker Menke, Pfr.*

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Veranstaltungen unserer Kirchengemeinde:
Gottesdienst sonntags um 9.00 Uhr;
Wochenpredigt donnerstags um 17.00 Uhr;
Konfirmandenunterricht freitags um 14.30 Uhr;
Kindergruppe für Kinder im Alter von 6-13 Jahren jeden zweiten und vierten Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr;
Jugendgruppe jeden ersten und dritten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr;

Glaubensgesprächskreis jeden zweiten und vierten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Gemeindenachmittag** (auf Deutsch und Ungarisch) jeden ersten Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims.

(Nähere Auskünfte bei Pfarrer Dr. Volker Menke, Tempalom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel. 99/322-674)

Jeles napok, avagy Márton-nap a Hunyadiban

Jeles napok nemcsak a népi kalendáriumban vannak, hanem iskolánk életében is: ezek a projektnapok, tanévenként kettő-három. Ilyenkor nem órarend szerinti tanítás folyik, hanem egy-egy téma köré szervezünk színes, változatos programokat, melyek nagy része szabadon választható az egyéni érdeklődéstől függően. Az osztálykeretek is felbomlanak, a jelentkezőkből vegyes csoportok alakulnak. Gyakran hívunk vendég előadókat, külsős szakembereket, szülőket is segítőknek.

Így volt ez a legutóbbi Márton-napon is, amikor minden a libákról (de nem a buta libákról!) szólt – mert játszva is lehet tanulni. Az alaphangulatot a 8/A bemutatója teremtette meg: a Ludas Matyi dramatizált változatát adták elő a tornateremben mindannyiunk tetszésére. Az egyes szereplők később is megelevenedtek a nap folyamán, amikor jelmezben felvonultak az osztályok

képviselői: sok Döbrögi, jobbnál jobb Ludas Matyik, na és a ludak!

A délelőtt folyamán megnézhatték a gyerekek a Ludas Matyi film- és rajzfilm-változatát is, készítettek ajtódísz, kopogtatót természetes anyagokból, könyvjelzőt keresztszemes hímzéssel és szalvétatechnikával, de megismerkedhettek az egykori „ludimagister” nyelvével, a latinnal is a Szent Orsolya-gimnázium tanárának, Sztrókay Adélnak a jóvoltából.

Mások a hajdani lókupec nyomdokába lépve a lovakkal ismerkedtek, „barátkoztak” Brandmajorban, vagy a „libaúsztatóban” (uszoda) lubickoltak. A „libatanodában” játékos, tréfás és ügyességi feladatok várták a gyerekeket. Sokan előzetesként különböző gyűjtőmunkát is végeztek.

A projektnap „gáógóversennyel” ért véget: vidám, lelkes, felszabadult gyerekek énekeltek – táncoltak a legmenőbb slágerek dallamára szöveg helyett – „gáogva”!

Pécz Ágota, tanárnő

Tűnődés a flashmobról

A címbeli kifejezés (magyarul villámcsődületnek lehetne fordítani) a Wikipédia szerint „emberek előre szervezett csoportosulását jelenti; hirtelen jön létre valamely nyilvános helyen, a résztvevők valami szokatlant csinálnak, majd a csoportosulás ugyanolyan hirtelen fel is oszlik. [...] Célja a figyelemfelkeltés, a hétköznapi ember elgondolkodtatása.” A szervezők ügyelnek arra, hogy ezek az akciók ne felejtődjenek el: kamerákkal, fényképezőgépekkel „dokumentálnak” mindent.

Mire jó ez? Miért jó, hogy emberek sétálnak az utcán, majd egy adott jelre elkezdnek párnacsatázni vagy tangózni, hogy aztán két perc múlva úgy tegyenek, mintha semmi nem történt volna? Mire jó, ha egy bevásárlóközpontban a vásárlók egyszerre viaszbábuvá merevednek, majd öt perc múlva úgy folytatják a vásárlást, mint előtte?

Igazi célja ezeknek az akcióknak a szórakoztatás, nem valaki vagy valami ellen szólnak, nincs politikai élük – játékok. Ugyanakkor figyelemfelkeltőek is: az adott, megszokott helyszínt kiemelik a hétköznapiaságból, az utcából táncterem, a köztérből gyerekszoba lesz, a hétköznapi világ egy pillanatra kibillen szokásos rendjéből, hogy új értelmet és értéket találjon. A játék végén minden visszazökken a régi kerékvágásba, épp olyan gyorsan és érthetetlenül, mint ahogyan a játék elkezdődött.

Nemrég kaptam egy videót egy villámcsődületről *Christmas Food Court Flash Mob* címmel: 2010. november 13-án, szombaton délben egy kanadai pláza

éttermében halkán szól a zene, aztán szintetizátoron megszólal Händel Messiásából a híres Halleluja-kórus első taktusa. És íme, egy fiatal hölgy feláll, és énekelni kezd – majd egy fiatalember csatlakozik hozzá, majd még egy, még egy- és fél percen belül a fél étterem áll és boldogan énekel – a többiek pedig ülnek, esznek, és nem tudják mire vélni a dolgot. A fenséges kórusmű után visszaülnek, és ott folytatják az evést, ahol előtte abbahagyták. Csodálatos élmény volt látni!

Jó lenne, ha minél több ilyen flashmob, villámcsődület lenne a világban. Jó lenne, ha a megszokott, olykor megvetett, lenézett tereink megtelnének játékkal, csodával, ha egy egyszerű étterem hirtelen templommá válna.

Néha az az érzésem, Isten is ilyeneket játszik velünk: alszik egy Sámuel nevű kisfiú Éli főpap házában, amikor megszólítja: Sámuel! Pásztorok vigyáznak unottan a mezőn a birkákra – nem egy szívet melengető munka, mit mondjak... – amikor hirtelen angyalok lepik meg őket, szólnak és énekelnek nekik, hogy aztán eltűnjenek, és magukra hagyják a pásztorokat a megmagyarázhatatlan élménnyel és a kérdéssel: „ez meg most mi volt?” Ezek az események olyan hirtelen tűntek el, mint amilyen hirtelen megjelentek, mégsem tűnnek el nyomtalanul: maguk után hagyják a kérdést, amit tovább kell gondolni, ráadásul a tér, ahol történt, is magán hordja ezentúl az esemény emlékét és csodáját. Többé az a Betlehem melletti mező sem ugyanaz, mint ami az angyalok látogatása előtt volt.

Csak hogy ennek a játéknak a lényege a közösség: egyedül nem lehet flashmobot játszani. A leány éneke ott a pláza éttermében gyengévé és száználmassá vált volna, ha nem csatlakoztak volna hozzá még százan. Isten „játéka”, ahogy közénk lép, átformálja életünk tereit, csak akkor válik igazivá, ha mi is nyitottak vagyunk rá, és részt veszünk játékában...

Hegedűs Attila

Nem mese ez, gyermek!

Mese a meséről, avagy miért a szegény legény a népmesék hőse?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény ember... Így kezdődnek a népmesék a mesekönyvekben és a szerencséseknek otthonról hozott emlékeiben. De vajon miért a nagybetűs „szegény ember” a hőse a magyar népmesekincsnek? Azért, mert a nép ajkán született ez a műfaj? Vagy mert a szegénységgel szemben érzett szánalom amolyan eleve elrendelt szimpátiát ébreszt a hallgatóban és az olvasóban? Igen, ezek mind lehetséges szempontok, de a néprajzosok és mesekutatók szerint a mesebeli „szegénylegénnyel” való azonosulás lényege: maga az élhető élet megtanulása.

A szegénylegény általában beleszületik a szegénységbe, hiszen már az apja is az. Ő a szegény ember, akinek nincs neve, csak sok éhes gyereke, néha felesége. Nem is kell, hogy többet tudjunk róla, ő egy a sok közül, a Tipikus, az Általános, az Egyik. A gyerekek nevét sem igen ismerjük, csupán a legkisebbiket: ő Jancsi vagy Ferkó, esetleg Istók vagy Matyi. Ő a mi emberünk: a szegények legszegényebbike, az utolsó a sorban, akinek már biztosan nem jut semmi a szülői örökségből. Talán csak egy félig üres tarisznya, a hamuból néhány szem pogácsa, vagy a család egyetlen macskája. Ő a legszerencsétlenebb, a legesélytelenebb, akire bizony ráfér az együttérzés, a mesebeliek, a transzcendens világ, az égiek segítsége. Ő a mindenkori „Ember” az embertelenségben, aki mindig a helyes utat keresi, aki a jó mellé áll, aki képes az igazak álmát aludni.

A mese maga a beavatás: recept a felnőtté váláshoz, útlevél a nagyok világában való eligazodáshoz. Boldizsár Ildikó meseterapeuta (akinek már másodízben szerveztek előadássorozatot és szemináriumot is a soproni GYIK munkatársai!) azt vallja: „A mesét hallgató gyerek vagy felnőtt a meséken keresztül

nemcsak a teremtett világhoz tud közvetlenül kapcsolódni, hanem ahhoz a kozmikus rendhez is, amelyről nincs közvetlen tapasztalata, csak sejti, hogy létezik... A mese nemcsak általános emberi problémákat és az azokra adható lehetséges válaszokat gyűjti össze, nem csak életmintákat közvetít, hanem felemel a szenthez, a szellemihez, miközben megismertet a szellemi út lehetséges állomásaival. A mesék azért nyugözik le a gyerekeket, mert a világot olyannak láttatják, amilyen az valójában: »a határtalan lehetőségek birodalmának.«”

És valóban: a mesebeli szegény legény mindig elnyeri jutalmát. Meggazdagodik, társat talál, boldogan él, amíg meg nem hal. (A mesék többsége véget ér a lakodalomnál, vagy a vándorútról való sikeres hazatérésnél.) A mesebeli „szegénylegény” az, amilyen mindannyian lenni szeretnénk: aki a történet végén eredményes lesz az üzletben éppúgy, mint a szerelemben. Harmóniában él önmagával és környezetével, hiszen már megjárta a maga útját, megharcolta a csatáit, teljesítette a kihívásokat, nem is folytatódik hát az ő története. Mert ha már nincs előtte akadály, ha nem kell legyőznie senkit és semmit, akkor nem is érdekes többé az élete. A történet csak addig él, amíg a hősnek (a „szegénylegénynek”) dolga van a világban: amíg „Szegény legény”.

A mese bátorságra sarkall: megtanítja, hogy bármilyen kicsinyek és elesettek vagyunk, mindenkor fel kell vennünk a harcot a tűzokádó sárkánnyal, a gonosz boszorkánnyal, vagy a sárkánnyal szemben. Mert mindenkinek le kell győznie az önmagában és környezetében leselkedő veszélyeket: a kicsiknek reggelente a sötétet, az autóbusz hangosan tátongó ajtaját, a várva várt szülő késését. Le kell győznie az eredendő bűnöket: a testvérféltékenységet, az irigykedést, a testi

és lelki mohóságot, a kapzsiságot. Jó, ha kap ehhez segítséget a gyermek is: néhány „tündéri” dadus nénit, több varázserejű nagyit, és legalább egy igazmondó papot. Fegyvernek pedig ott lehet nekik az „Igazság kardja”, a „Szeretet pajzsa” és a „Hit ereje”. Mert nem mese ez, gyermek! Ez az EMBERI ÉLET, ahol sokszor sűrű sötét erdőn át kell megkeresni az egyetlen igaz ösvényt, és ebben az útkeresésben sokszor csak egy falatnyi otthonról hozott igazság (néhány pogácsa a hamuból) rejlik a tarisznyánkban. De tudjuk, hogy szegény ember vízzel főz (vagy kővel!). Vagyis hogy abból építkeznek, amiye van: esze, szíve, leleménye és hite. A talált követ és a hallott mesét pedig tegyük el jól a

tarisznyánkba, és amikor szükségünk van rá, csak vegyük elő! Receptje (a Kőleves leírása) olvasható a másik oldalon.

Néhány hasznos link a témában:

www.mek.oszk.hu/00600/00674/html

(Illyés Gyula: Hetvenhét magyar népmese)

www.meseterapia.hu (Boldizsár Ildikó honlapja)

www.bereczandras.hu (Berecz András mesemondó honlapja)

Hasznos olvasnivalók:

B. Bettelheim: A mese bűvölete, és a bontakozó gyermeki lélek

V. J. Propp: A mese morfológiája

Raffai Judit: A magyar mesemondás hagyománya

Mátisné Schlögl Patrícia

A kőleves

Egyszer régen, igen-igen régen egy szegény falusi legény elhatározta, hogy vándorútra indul. Ment, mendegélt, napokon, éjszakákon át barangolt, míg egyszer csak nagyon megéhezett.

Mivel útitarisznyájában már nem talált egy morzsányit sem a hazai cipőből, elhatározta, hogy betér a közeli faluba, majd csak akad valaki, aki megkínálja egy kis meleg étellel. Csakhogy abban a faluban egyetlen jószívű ember sem lakott.

- Ha nem látnak vendégül sehol, nem tehetek mást, majd főzök magamnak kőlevest - mondta a legény az utolsó ház gazdájának.

Elcsodálkozott ezen a gazda, és csakhamar híre terjedt, hogy a messziről jött vándor kőlevest akar főzni. A nagy csodára nevetve futottak össze az emberek. Hoztak a falubeliek edényt, a szegény vándorlegény pedig megtöltötte vízzel, és beletette a követ.

- Megengedné valaki, hogy a fazekat rátegyem a tűzhelyére?

Persze, hogy megengedték, mert nagyon kíváncsiak voltak, hiszen kőlevesről még egyikük sem hallott. Amint a víz forni kezdett, így szólt a vándor:

- Egy kanál zsírral micsoda pompás illata lenne!

Hoztak neki zsírt három kanállal is. Minthogy a víz már javában forrt, egyre türelmetlenebbül várta a falu népe, hogy mi lesz. A legény megkóstolta a levest, és így szólt:

- Pompás, csak egy kicsit sótlan! Jó volna bele egy kevéske só!

Hoztak több marékkal. A legény megkavarta a levest, és újból megízlelte.

- Ha egy kevés káposzta is volna benne, nincs ember, aki meg ne nyálná a tíz ujját utána!

Erre az egyik asszony beszaladt a veteményeskertbe, és három nagy fej káposztát hozott. A vándor megtisztította, és beleszelte a párolgó levesbe. A víz csak egyre forrt. A leves már majdnem elkészült, mikor a vendég váratlanul ismét megszólalt:

- Ha még egy falat kolbással is megörvendeztetnének, igazán fölséges lenne a leves!

Hárman is vágta neki egy-egy darabka kolbászt, sőt volt, aki egy jókora kenyeret is hozott. A legény bedobta a kolbászdarabokat a vízbe, és csakhamar elkészült a leves. Akkor levette a tűzről, tarisznyájából kanalat horgászott elő, körülményesen leült, és jóízűen falatozni kezdett. Közben nagyokat harapott a

kenyérből. A fazék rövidesen kiürült, csak a kő maradt az alján.

A falubeliek, akik szájtátva álltak körülötte, szinte egyszerre kérdezték:

- Hát a kővel mi lesz?

A hét Bálint

(tündérmese)

A Gyurácz Ferenc Evangélikus Általános Iskola Meseíró Pályázatán Hét Bálint című meséjével Bognár Bálint a Hunyadi 3/A osztályos tanulója országos I. helyezést ért el. Gratulálunk! Alant közöljük a díjnyertes mesét.

Egyszer volt, hol nem volt, de az is elég, hogy valahol volt. Élt egy szegény ember a feleségével, s nemsokára gyermekük született. A gyermeket Bálintnak nevezték el. Ahogy telt- múlt az idő, nőtt a legény, és vele együtt a szépsége is napról- napra növekedett. Csakhamar olyan szép lett, hogy a Napra lehetett nézni, de rá nem.

Történt egyszer, hogy az országban a király kidoboltatta, hogy annak adja a fele királyságát és a legszebb lányát, aki elűzi a gonosz sárkányt az országból. Bálintnak se kellett több, azt mondja az édesanyjának:

- Édesanyám, ha meghalok is, de elmegyek szerencsét próbálni! A nagy szegénység miatt nektek is alig jut ennivaló, nem akarok a terhetekre lenni.

- A kővel? Azt megmosom, és elteszem máskorra, amikor újból olyan helyre érek, ahol semmivel sem kínálják meg a fáradt vándort...

Ezzel elindult az országúton. Ahogy ment, mendegélt, beért egy faluba. Látja ám, hogy a faluban egy korabeli legény mindenkinek a kedvét keresi. Kérdi tőle, hogy miért sűrög-forog mindenki körül, nincs-e elég dolga neki.

- Hogyne lenne, de muszáj megállnom, mert hajt a kényszer, hogy mindenkin segítsek. - mondja a legény.

- Ha már annyira segíteni akarsz, gyere velem, segíts elűzni a sárkányt. Mi a neved?

- Örömmel megyek! Bálint a nevem. - mondta, és elindultak.

A következő faluban nagy tömeget látnak. Nézik, mi lehet az. Egy fiút találnak, aki olyan okos volt, hogy minden kérdésre választ tudott adni. Mondja neki a szép Bálint, tartson velük, még lehet, hogy hasznát veszik a sárkány elűzésénél.

- Örömmel, - feleli a fiú - hadd mutakozzam be, a nevem Bálint.

Hármasban mentek tovább. Beérnek egy erdőbe, úgy döntenek, éjszakára megszállnak itt. Meglátnak egy kunyhót, bekopognak. Egy anyóka fogadja őket.

- Hogy hívnak titeket? - kérdezi az anyóka.

- Bálintnak - felelik egyszerre.

- Nahát, nekem is van egy fiam, őt is Bálintnak hívják. De mindig be kell kötnöm a szemét, mert a világ végére is ellát.

- Akkor hívd ide közénk légy szíves, talán hasznát vehetnénk a sárkány elűzésében.

Ez a Bálint is szívesen tartott velük. Másnap, amint kifelé tartanak az erdőből, megtámadja őket egy tucat bandita.

Szerencsájukra, éppen arra jött egy fiú, aki olyan bátor és erős volt, hogy egymaga elbánt mind a tizenkettő banditával. Ez a legény is velük tartott, és őt is Bálintnak hívták. Így öten mentek tovább az úton. A következő faluban találkoznak egy olyan emberrel, aki körül rengeteg állat található.

- Te fiú, miért ez a sok állat? - kérdik tőle.

- Én vagyok Bálint. Minden állat, akinek bármiféle baja van, hozzám jön segítséget kérni. A szeretettel sokféle bajt meglehet gyógyítani. - feleli.

- Tarts velünk, neked biztosan hasznodat vennék, a sárkány elűzésében.

Most már hatan mentek tovább. Elértek egy hegy lábához. Ennek a hegynek a lábánál egy fogadót találnak. Gondolják, megszállnak éjszakára. Reggel, mikor felébrednek, hallják, hogy a házigazda pöröl a fiával és a szolgálóval. Kérdik, mi a baj.

- Ez a haszontalan szolgáló kiborogatta az összes tejet! Most nem jut a vendégeknek! Ez a buta fiú meg mindig mindenkinek megbocsát, most is védi a szolgálót, mintha nem is vétkezett volna! - mondja a gazda.

- Gyere velünk, megyünk elűzni a sárkányt, biztos hasznodat vesszük még!

Mennek-mendegélnek, csakhamar elérnek egy nagy mezőhöz. Ennek a nagy rétnek a kellős közepibe állt egy fa. A hét Bálint nézi, hol a teteje a fának, de nem látják. Az egyik, közülük ezt mondja:

- Másszunk fel erre fára, talán ott fent megtaláljuk azt a sárkányt!

Ahogy másznak felfelé, eléjük ugrik egy ronda boszorkány, és elállja az útjukat.

- Innen csak akkor mehettek tovább, ha valamelyikőtök nekem adja az életét.

Ekkor a szép Bálint előállt, és amint a banya ránézett, olyan fényesség termett, hogy a Napra lehetett nézni, de Bálindra nem. A boszorkányt úgy elvakította ez a fényesség, hogy leesett a fáról, és az összes csontját apró darabokra törte.

Másznak tovább, hát egy félelmetes óriás kerül az útjukba. Mindenkit le akar dobni a földre. Ám bátor és erős Bálint könnyedén legyőzte. Nemsokára útjukba akad egy varázsló, aki nehéz találós

kérdéseket tesz fel, és csak a helyes válasz esetén mehetnek tovább. Az okos, mindentudó Bálint minden kérdésre helyesen felel, ezért folytathatják az útjukat.

Amint felérnek a fa tetejére, rögtön megpillantják a sárkányt. A sárkány hatalmasat üvöltött és nyomban felkelt a fészkeről. Ekkor mindenkin segítőt Bálint felkiáltott:

- Nézzétek, ez a sárkány azért lehet olyan mérges, mert fiókái vannak!

- Ne bántsuk őt! Biztos csak a fiókáit akarta védeni. Ezt a király is megérti majd. - mondta megbocsátó Bálint.

Hirtelen messzelátó Bálint így szól:

- Jaj, jaj, látom, hogy az országunkat most akarja elfoglalni a török!

- Kedves sárkány, gyere a királyi udvarba, szeretném, ha velünk tartanál a kicsinyeiddel és ezentúl a vár őrzője is lehetnél. - mondta szerető Bálint, és megölelte a sárkányt.

A sárkány nagyon meglepődött, mert még soha senki nem ölelte meg, mindig csak megijedtek és kiabáltak vele az emberek. Nyomban útra keltek, és közös erővel megmentették az országot.

A király örömeiben a fele királyságát és mind a hét lányát odaadta a hét Bálintnak. Boldogan éltek, amíg meg nem haltak, a sárkány pedig a kicsinyeivel az ország védője lett.

A kis betlehemi csillag

Karácsonyi mese felnőtteknek

A kis csillag a milliárdnyi többi között állt fenn az égen. Végtelenül messzi kis fehér pont volt csupán. Senki sem vette észre - éppen ez volt bánata. Hajnalban nem az ő fénye világított a legerősebben, nem ő volt az Esthajnalcsillag. A Nagy Medve sem ő volt, de még csak a gyepő sem a Göncölszékér rúdjánál.

Amikor látta, hogy a betlehemi istálló feletti csillag milyen erősen fénylik, ezt gondolta:

- Én is szeretnék egyszer így világítani! Egyszer ott állni az istálló felett, ahol a gyermek megszületett! De a Föld nagyon távol volt.

A gyermek a jászolban mégis meghallotta kívánságát. És a sok-sok más csillag között a kis csillagot is meglátta.

Ezután a következő történt: a kis fehér pont lassan kezdett kiválni a Tejútból, és süllyedt mélyebbre, egyre mélyebbre. Ahogy egyre ereszkedett, úgy lett mindig nagyobb és nagyobb. Már olyan nagy lett, mint egy kéz, öt sárga csóvaszerű nyúlvánnyal. Úgy nézett ki, mint egy igazi csillag. És ekkor nagy csöndben leereszkedett egészen az istállóig. Odacsücsült a jászol szélére, de kissé ijedtnék látszott. Mária, aki éppen aludt, csodálkozott, hogy egyszerre mégis milyen világos lett.

- Karácsony van - mondta a gyermek a csillagnak -, kívánhatsz valamit. Tudom, hogy van egy nagy kívánságod.

A kis csillag látta a gyermek arcát, amint éppen rámosolygott.

- Nincs semmi kívánságom - mondta a kis csillag, egyáltalán nem szerénységből. Valóban elfelejtette, amit korábban oly nagyon kívánt magának. - Egyet szeretnék csak - mondta ki végül. - Hadd maradjak itt, a közeledben, ahol téged láthatlak. Mindig melletted szeretnék lenni. Maradhatok?

- Igen - válaszolta a gyermek. - De csak úgy maradhatsz velem, ha elmész. El az emberekhez, akik itt laknak a Földön. S ha elmondod nekik, hogy láttál engem.

- Az emberek nem fogják megérteni az én nyelvemet, s nem fognak hinni nekem - mondta a kis csillag. - És ... hogyan jutok el hozzájuk? Mind a házukban vannak. Az ajtók zárva, s olyan hideg van.

- Épp azért, mert hideg van, neked kell odamenned és felmelegítened őket. Az ajtók? Én magam fogom azokat kinyitni. Én is ott leszek azoknál az embereknél, akikhez te elmész.

A kis csillag hallgatott. Még kisebbnek érezte magát, mint korábban.

Amikor a gyermek látta, hogy a csillag szomorú, rámosolygott:

- Ha rászánod magad, ajándékozok neked valamit. Minthogy öt csillag-ágad van, öt dologgal ajándékozlak meg téged. Ahova elmész, ott mindig világos lesz. Az emberek meg fogják érteni beszédedet. Meg tudod majd érinteni a szívüket. A szomorúakat fel tudod majd vidítani, s végül a békétleneket ki tudod engesztelni.

- Megpróbálom! - mondta a kis csillag. Ahogy indulni készült, érezte, hogy a fényből, amely a gyermeket körülvette, egy kevés ő mellé is szegődött. Egy kevés

a melegségből és az örömből s az ő békéjéből.

A istálló fölötti kis csillag továbbra is apró és fénytelen maradt, láthatatlanul vándorolt a Föld fölött. Vitt viszont egy titkot magával, amelyről a többi csillag semmit sem sejtett: rá mosolygott a gyermek, s őt küldte útra. Hitet adott neki, hogy miért, alig tudta felfogni.

Épp hogy elindult, egy kunyhóhoz ért. Egy öregasszonyt talált ott, az asztalra könyökölve. Alig vette észre, olyan sötét volt a házban.

- Jó estét! - köszönt a kis csillag. - Sötét van itt nálad. Bejöhetek?

- Nálam mindig sötét van - mondta az öregasszony. - Még akkor is, ha fényt gyújtok. Vak vagyok. De kerülj beljebb, akárki vagy is.

- Köszönöm - mondta a kis csillag, s leült az asztalhoz az asszony mellé. S amint ott ültek, a csillag elmesélte hosszú útját az égből, s azt, amit Betlehemben átélt. Olyan szépen mesélt, hogy az asszony azt mondta: - Mintha én is látnám a gyermeket a jászolban. De hát én vak vagyok, s a gyermek is messze van. Ha nálam maradsz, akkor világosabb lesz. Maradj nálam, akkor nem leszek annyira egyedül.

- Te már soha többé nem leszel egyedül - mondta a csillag. - A gyermek fénye most már mindig nálad marad! De milyen különös is ez a fény: csak akkor tudod megtartani, ha tovább ajándékozod.

- Értem - mondta az asszony.

Miután elbúcsúztak, az asszony bezárta kunyhója ajtaját, s elindult a mezőkön keresztül. Úgy ment, mint bárki, aki lát. Az úton előtte ott volt a fény. Az a fény, amit a világtalanok is látnak.

A kis csillag boldog volt. Még sok ajándékot kellett szétosztania, s a karácsonyestnek sem volt még vége. De nem ért a dolga végére. Még ma is ott vándorol a Föld fölött. Esténként a csillagos égen meg tudom neked mutatni, hogy valamikor hol volt. De hogy ma hol van, azt nem tudom. Azt viszont tudom, hogy azokhoz mind elmegy, akik kívánnak valamit. Az asszony azt kívánta, hogy csak annyira lásson, hogy útra tudjon kelni. De maga a kis csillag is, ma is még csupán egy kis fehér pont lenne az égen, ha nem lett volna egy nagy-nagy kívánsága.

(Fordította Szende Ákos)

Tervezett programok

2010. karácsony – 2011. böjt

December 27-én a Szent Lélek-templom ad otthont az idei János-boráldásra, amelyen ökumenikus szolgálattal mi is részt veszünk.

Óév napján 17.00-kor német, 18.00-kor magyar nyelvű évbúcsúztató istentiszteletet tartunk.

Újév napján a vasárnapi rend szerint tartjuk az istentiszteleteket a templomban, illetve a természetjárók hagyományos újévi túráján is jelen leszünk egyházi szolgálattal.

Aznap 17.00-kor hagyományos presbiteri újévköszöntő találkozó lesz a nagyteremben.

Január 3-tól új bibliaórai sorozat veszi kezdetét 16.00-tól a Nyugdíjasotthonunkban, amelynek a témája az egyházi szociológiai kutatás eredményeinek részletes ismertetése.

Január 4-én 17.00-kor presbiteri ülés a nagyteremben.

Január 5-én Gabnai Sándor esperes Budapesten lesz az Északi Püspöki Hivatalban egy megbeszélésen, amelynek tárgya egy, a templomunkból való júliusi rádiós istentiszteleti közvetítés.

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén vasárnapi rend szerint tartjuk alkalmainkat, amelyeken iskoláink is részt vesznek.

Január 8-án délelőtt Révfülöpön az Oktatási Központban lesz az az Egyházkerületi Rendkívüli Közgyűlés, amelynek fő feladata a püspökjelölt lista véglegesítése.

Január 9-i istentiszteleteink perselypénze templomépítési offertórium.

Január 12-én Lelkészi Munkaközösségi (LMK) értekezlet lesz az Eötvös Gimnázium új dísztermében, amelynek 8.30.-kor kezdődő úrvacsorás nyitó istentisztelete mindenki számára nyitott.

Január 17 és 22 között kerül sor az idei ökumenikus imahétre. A részletes helyszíni és szolgálattévői beosztás még kidolgozás alatt van. Találkozunk idén is minden nap

17.00-kor egyetemes közösségben a város különböző templomaiban!

Január 22-én, a Magyar Kultúra Napján az Egyetem Erzsébet utcai Aulájában kerül megrendezésre a hagyományos ünnepi ülés, közvetlenül az imaheti istentiszteletet követően 18.00.-tól. A Keresztény Értelmiségi Szövetség, a Kálvin Kör és a Luther Szövetség által közösen szervezett alkalom díszvendége és előadója Görömbei András irodalomtörténész.

Január 25-én Esperesi értekezlet lesz Budapesten, az Üllői úton – amelynek gyülekezetünk anyagi állapotát is érintő témája a Szolidaritási Alap bevezetése.

Január 26-án lesz Keijo Sulkkonak, finn testvérgyülekezetünk világi vezetőjének nyugdíjba vonulása. A partnerkapcsolatokért legtöbbet tett egyházközségi elnök köszöntésére egyházközségi és egyházmegyei delegációval utazunk.

Előreláthatólag január 28–30 között tartjuk konfirmandusaink következő kirándulását.

Február 1-jén 17.00-kor presbiteri ülést tartunk a nagyteremben.

Február 8-án 17.00-kor a Luther Szövetség következő ülésén Dr. Reuss András teológiai professzor lesz a vendégünk „Luther és a házasság” címmel tartva előadást.

Február 9-én LMK lesz Beleden.

Február 12-én Szélrózsa utótalálkozó Budapesten.

Február 15-én presbiteri bibliaóra.

Február 18-án 18.00-kor a híres roma együttes, a Kalyi Jag ad jótékonysági koncertet a templomunkban, amelyen zsolnáfeldolgozásokat adnak elő nemzeti-ségük anyanyelvén.

Február 19-én Nyugdíjasotthonunk ad helyet az Egyházmegyei Presbiteri ülésnek.

Február 25-én 150 éve született Payr Sándor egyháztörténész professzor.

Február 26-án Egyházkerületi Nap lesz Pápán, amelyen egyrészt megemlékezést tart püspökségünk a Sopronhoz is

számtalan szállal kötődő Payr Sándorról, másrészt pedig ezen a napon mutatkoznak be egy fórumon a püspökjelöltek.

Március 1-jén Gabnai Sándor esperes Esperesi értekezleten lesz Szombathelyen.

Március 1-jén 17.00-kor presbiteri ülés a nagyteremben.

Március 4-én, a szokott 17.00-i kezdettel Női Ökumenikus Imanap lesz – várhatóan nálunk, a nagytermünkben.

Március 5-én 9.00-kor Képviselőtestületi ülés.

Március 8-án 17.00-kor Luther Szövetség a nagyteremben, amelyen előa-

dást tart a 80 éves id. Sarkady Sándor költő, főiskolai tanár „A gyermekköltészet és vallásosság” címmel.

Március 9-én – idén ez éppen Hamvazószerda – az LMK helyszíne Sopronnémeti lesz.

Március 13-án, Böjt 1. vasárnapján a perselypéNZ Egyházmegyei offertórium.

Március 14-től 16.00-kor a magyar bibliaórák helyén és idejében elkezdjük a böjti esti sorozatunkat a Nyugdíjasotthonban.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Túrmezei Erzsébet: Betlehemi kenyércsoda

Letekintett az éhező világra
Ő, aki minket öröktől szeret,
S a betlehemi jászol szalmájára
Odatette ínségünket szánva,
Irgalmasan - a Kenyeret.
Azóta évszázadok telnek,
S az a Kenyér ezernek meg ezernek,
Éhezők millióinak elég...
Neked, nekem!
Mindenkinek, aki a pásztorok nyomában
eltalál oda,
Ahogyan ők azon a csendes éjen...
Hogy insége örökre végetérjen,
S másokat is boldogan hívogasson
Osztozni az égi Kenyéren.
Betlehemi kenyércsoda!

Juhász Gyula: Betlehemes ének

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este

A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, kedves bambinó,
Ó, emberek, gondoljatok ma rá:
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény
S az istállóban várt földél reájuk.

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
A betlehemi kiseded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden várak s kastélyok fölött.

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó, emberek, gondoljatok ma rá!

Istentiszteleti szolgálati beosztás 2010 karácsonyától 2011 böjtéig

nap	óra	szolgálat	lelkész	nap	óra	szolgálat	lelkész
dec. 25.	8.00	magyar	Hegedűs A.	jan. 30.	10.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.		15.00	Balf	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.	febr. 06.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Gabnai S.		9.00	német	Menke, V.
	15.00	Nagycentk	Hegedűs A.		9.00	gyermek	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.		10.00	magyar	Hegedűs A.
	16.00	Kórház	Hegedűs A.		15.00	Balf	Hegedűs A.
16.00	Kórház	Hegedűs A.	16.00	Kórház	Hegedűs A.		
dec. 26.	8.00	magyar	Gabnai S.	febr. 13.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Winter, G.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S.		9.00	gyermek	Gabnai S.
dec. 31.	17.00	német	Menke, V.	10.00	magyar	Gabnai S.	
	18.00	magyar	Hegedűs A.	15.00	Balf	Gabnai S.	
jan. 01.	8.00	magyar	Mihácsi L.	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	
	9.00	német	Menke, V.	febr. 20.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	10.00	magyar	Mihácsi L.		9.00	német	Menke, V.
10.00	magyar	Hegedűs A.	9.00		gyermek	Hegedűs A.	
jan. 02.	8.00	magyar	Hegedűs A.	10.00	magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Menke, V.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
	9.00	gyermek	Gabnai S.	febr. 27.	8.00	magyar	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.		9.00	német	Menke, V.
	15.00	Balf	Hegedűs A.		9.00	gyermek	Hegedűs A.
jan. 06.	8.00	magyar	Hegedűs A.	10.00	magyar	Gabnai S.	
	9.00	német	Menke, V.	15.00	Balf	Gabnai S.	
	10.00	magyar	Hegedűs A.	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	
jan. 09.	8.00	magyar	Gabnai S.	márc. 06.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Menke, V.	9.00	német	Menke, V.	
	9.00	gyermek	Hegedűs A.	9.00	gyermek	Gabnai S.	
	10.00	magyar	Gabnai S.	10.00	magyar	Hegedűs A.	
	15.00	Balf	Gabnai S.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
jan. 16.	8.00	magyar	Hegedűs A.	16.00	Kórház	Hegedűs A.	
	9.00	német	Menke, V.	márc. 13.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	gyermek	Gabnai S.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Hegedűs A.		9.00	gyermek	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.	10.00	magyar	Gabnai S.	
15.00	Balf	Hegedűs A.	15.00	Balf	Gabnai S.		
jan. 23.	8.00	magyar	Hegedűs A.	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	
	9.00	német	Menke, V.	márc. 20.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Hegedűs A.		9.00	gyermek	Gabnai S.
	15.00	Balf	Hegedűs A.	10.00	magyar+ közgyűlés	Hegedűs A.	
16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	15.00	Balf	Hegedűs A.		
jan. 30.	8.00	magyar	Gabnai S.				
	9.00	német	Menke, V.				
	9.00	gyermek	Gabnai S.				

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.

e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölly Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomatva a Lóvér Print nyomdában, 350 példányban.

Várható következő megjelenés: 2011. böjt

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:

Koordinátor: dr. Tölly Katalin

Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila

Tördelés: Kóczán Krisztián

Felelős kiadó: Hegedűs Attila